

- c) w grupie zawodowej oświaty i kultury pod lp. 8 grupę uposażenia „XII” zastępuje się grupami „XII—XI” oraz grupy uposażenia „XV—XIV” zastępuje się grupami „XV—XIII”;
- d) w grupie zawodowej zdrowia pod lp. 9 grupę uposażenia „XII” zastępuje się grupami „XII—XI” oraz grupy uposażenia „XV—XIV” zastępuje się grupami „XV—XIII”;
- 3) w tabeli C w kolumnie 5:
- a) pod lp. 6 grupy uposażenia „XV—XII” zastępuje się grupami „XIV—XII”;
- b) pod lp. 8 grupę uposażenia „XII” zastępuje się grupami „XII—XI” oraz grupy uposażenia „XV—XIV” zastępuje się grupami „XV—XIII”;
- 4) w tabeli D w kolumnie 5:
- a) pod lp. 2 grupy uposażenia „XVI—XIII” zastępuje się grupami „XIV—XIII”;
- b) pod lp. 3 grupy uposażenia „XVI—XIV” zastępuje się grupą „XIV”;
- c) pod lp. 4 grupę uposażenia „XV” zastępuje się grupami „XV—XIII” oraz grupę uposażenia „XVI” zastępuje się grupą „XV”.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

146

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 maja 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia niektórych pracowników służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników służby zdrowia (Dz. U. z 1958 r. Nr 74, poz. 379 i z 1961 r. Nr 43, poz. 231) wprowadza się następującą zmianę:

w § 7 ust. 1 po wyrazach „oddziałach chorych stacji pogotowia ratunkowego” dodaje się wyrazy „oraz w zakładach pomocy społecznej”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia i Opieki Społecznej, Komunikacji oraz Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

147

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 maja 1962 r.

w sprawie ustalenia obszaru właściwości Wydziału Zamiejscowego w Szczekocinach Sądu Powiatowego we Włoszczowie.

Na podstawie art. 5 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39 poz. 360, z 1957 r. Nr 31 poz. 133, z 1960 r. Nr 54, poz. 309 i z 1962 r. Nr 11, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obszar właściwości Wydziału Zamiejscowego w Szczekocinach Sądu Powiatowego we Włoszczowie w województwie kieleckim obejmuje miasto Szczekociny i gromady: Bódziejowice, Chlewice, Irządze, Lelów, Moskorzew, Nakło, Podlesie, Radków, Rokitno, Starzyny i Szczekociny.

§ 2. Traci moc § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej ustalenia obszaru Wydziału Zamiejscowego w Szczekocinach.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*

148

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW HANDLU WEWNĘTRZNEGO I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 18 maja 1962 r.

w sprawie warunków sprzedaży oraz sposobu ewidencjonowania i magazynowania broni, amunicji i prochu strzelniczego przez uspołecznione przedsiębiorstwa handlowe.

Na podstawie art. 17 ust. 2, art. 19 ust. 2, art. 24 ust. 4 i art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 6, poz. 43) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez użyte w rozporządzeniu określenie „broń” należy rozumieć:

- 1) broń myśliwską (śrutową, kulową i śrutowo-kulową),
- 2) broń sportową (karabinki, pistolety i wiatrówki).

2. Przez użyte w rozporządzeniu określenie „amunicja” należy rozumieć: naboje śrutowe i kulowe do broni, o której mowa w ust. 1.

§ 2. 1. Broń i amunicję do niej oraz proch strzelniczy i sponki można sprzedawać wyłącznie osobom, które okazały ważne pozwolenie na tę broń, wydane przez właściwy organ Milicji Obywatelskiej lub organ wojskowy, albo legitymację wydaną przez Ministra Spraw Zagranicznych, stwierdzającą przynależność okaziciela do korpusu dyplomatycznego.

2. Rodzaj i kaliber sprzedawanej broni oraz amunicja do niej powinny odpowiadać rodzajowi i kalibrowi broni wymienionej w pozwoleniu. Przepis niniejszy nie dotyczy osób należących do korpusu dyplomatycznego.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wydanych na podstawie przepisów z dnia 27 października 1932 r. — Prawo o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 94, poz. 807 z późniejszymi zmianami) pozwoleń, które zachowują swą ważność przez czas, na jaki zostały wydane.

§ 3. Osobom nie posiadającym pozwolenia na broń można sprzedawać proch strzelniczy i sponki na podstawie pozwolenia wojewódzkiej (równorzędnej) komendy Milicji Obywatelskiej wydanego w trybie art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych, na warunkach określonych w tym pozwoleniu.

§ 4. 1. O każdorazowej sprzedaży broni należy zawiadomić pisemnie organ, który wydał pozwolenie (legitymację).

2. Zawiadomienie należy wysłać nie później niż w ciągu trzech dni od daty sprzedaży.

3. Zawiadomienie powinno zawierać: imię i nazwisko nabywcy, numer pozwolenia (legitymacji), rodzaj, kaliber i numer sprzedanej broni.

§ 5. Przedsiębiorstwa uspołecznione, uprawnione do handlu bronią, amunicją i prochem strzelniczym, obowiązane są do ewidencjonowania i magazynowania broni, amunicji i prochu strzelniczego w sposób określony instrukcją stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Lesz
Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

Załącznik do rozporządzenia Ministrów Handlu Wewnętrznego i Spraw Wewnętrznych z dnia 18 maja 1962 r. (poz. 148).

INSTRUKCJA W SPRAWIE EWIDENCJONOWANIA I MAGAZYNOWANIA BRONI, AMUNICJI I PROCHU STRZELNICZEGO

I. Ewidencjonowanie.

1. Ewidencjonowaniu podlega obrót (przychód i rozchód) bronią, amunicją i prochem strzelniczym.

2. Przedsiębiorstwa handlu hurtowego ewidencjonują przychód i rozchód broni na zasadach ogólnych, stosowanych przy ewidencjonowaniu artykułów sportowych, z tym że do elementów podlegających ewidencji należą: rodzaj, kaliber i numer broni.

3. Punkty sprzedaży detalicznej przedsiębiorstw handlu detalicznego ewidencjonują obroty handlowe bronią:

- a) zasadnicze obroty handlowe (zakup — sprzedaż) — w „Księdze zakupu i sprzedaży broni (wiatrówek)”,
- b) obroty w formie komisji — w „Księdze komisowej sprzedaży broni (wiatrówek)”,

według wzorów ustalonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego. Wpisy do ksiąg wymienionych pod lit. a) i b) powinny być dokonywane bieżąco, najpóźniej w trzecim dniu od zaszłości (przychodu lub rozchodu).

4. Amunicję myśliwską i sportową oraz proch strzelniczy i sponki ewidencjonuje się na zasadach ogólnych, stosowanych w obrocie innymi towarami sportowymi.

II. Magazynowanie.

5. Broń i amunicja oraz proch strzelniczy, stanowiące przedmiot obrotu, powinny być składowane w przedsiębiorstwach handlu hurtowego i handlu detalicznego w magazynach, odpowiadających warunkom przechowywania i bezpieczeństwa określonych niniejszą instrukcją.

6. Przydatność magazynu do przechowywania broni i amunicji oraz prochu strzelniczego ustala komisja powołana przez właściwy do spraw handlu organ administracji

państwowej prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej. W skład komisji wchodzi przedstawiciele organów Milicji Obywatelskiej, zarządu wojewódzkiego Polskiego Związku Łowieckiego oraz zainteresowanego przedsiębiorstwa, uprawnionego do handlu bronią i amunicją.

7. Magazyn przeznaczony do przechowywania broni amunicji i prochu strzelniczego powinien odpowiadać następującym warunkom:

- a) magazyn powinien znajdować się w budynku murowanym i posiadać wydzielone wejście,
- b) okna magazynu powinny być zabezpieczone przez okratowanie i obicie siatką,
- c) drzwi wejściowe powinny być obite blachą grubości 2—3 mm, zamykane na 2 zamki i żelazną sztabę,
- d) instalacja elektryczna powinna być przeprowadzona wewnątrz muru lub na zewnątrz w rurkach Bergmana, w sposób uniemożliwiający iskrzenie na zewnątrz,
- e) tablice z bezpiecznikami i licznikami powinny być obudowane drewnianymi szafkami,
- f) na widocznym miejscu powinna znajdować się gaśnica i skrzynia z piaskiem,
- g) pomieszczenia magazynowe powinny być suche w celu ochrony broni i amunicji przed zniszczeniem.

8. W pomieszczeniach magazynowych nie wolno palić tytoniu, świec, lamp naftowych, ani wzniecać żadnych innych źródeł ognia.

9. Broń, amunicja i proch strzelniczy powinny być przechowywane w opakowaniach fabrycznych, w temperaturze powyżej 0°C, nie wyższej jednak niż 20°C, z dala od źródeł ciepła lub wilgoci.

10. Broń powinna być przeglądana i poddawana zabiegom konserwatorskim co najmniej raz na 6 miesięcy.